

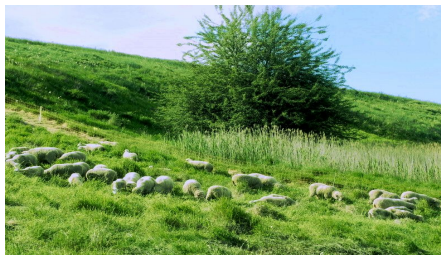
Rekonstrukcja muraw wschodniej Lubelszczyzny

2015-11-02

Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Lublinie razem z Uniwersytetem Przyrodniczym w Lublinie realizuje projekt *Ochrona bioróżnorodności siedlisk trawiastych wschodniej Lubelszczyzny* finansowany w ramach Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego 2009-2014

Dzięki wspólnym wysiłkom do tej pory udało się zrealizować kilka kluczowych założeń projektu. Zakończył się obwoźny wypas owiec, trwający od wiosny 2015 r. na obszarach Natura 2000 Stawska Góra, Kąty oraz Zachodniowołyńska Dolina Bugu.

Tereny te kiedyś były intensywnie użytkowane rolniczo jako pastwiska, a obecnie po ograniczeniu wypasów cenne przyrodniczo zbocza narażone są na zarastanie. Do zachowania takich siedlisk murawowych konieczne jest prowadzenie zabiegów czynnej ochrony takich jak: wypas, koszenie roślinności, usuwanie drzew i krzewów oraz wygrabianie wojłoku. Stado owiec jest naturalnym i skutecznym sposobem zatrzymania sukcesji na murawach kserotermicznych, a dodatkowo zwierzęta te zmniejszają biomasa roślin i zruszają glebę, dzięki czemu polepszają warunki dla rozwoju roślinności ciepłolubnej. Zalet tej metody jest wiele, wiąże się ona nie tylko z przywracaniem walorów przyrodniczych muraw, ale także kulturowych i estetycznych najbliższego otoczenia.

Zakończyły się także prace nad odtworzeniem zdegradowanej w 2012 r. murawy na obszarze Natura 2000 Drewniki. Do degradacji doszło podczas budowy zbiornika retencyjnego przy rzece Milutce. Zabiegi rekonstrukcyjne przyniosły oczekiwany rezultat – zniszczone fragmenty muraw powoli się odtwarzają. Przeprowadzone zabiegi przyczyniły się do poprawy ich stanu. Usunięcie ziemi wspomaga szybsze odtworzenie się siedliska, gdyż roślinność kserotermiczna ma większe szanse na kolonizację odsłoniętej gleby kredowej niż na konkurowanie z roślinnością łąkową nawiezioną wraz z innymi typami gleb.

Na pełne odtworzenie się murawy na odsłoniętej glebie potrzeba dłuższego, niż dwa lata, okresu czasu. Wycięcie krzewów zwiększyło dopływ światła i przyczyniło się do poprawy warunków dla światłolubnych roślin kserotermicznych, m.in. zakwitł oman wąskolistny, który wcześniej był zagłuszany przez krzewy i trawy. Jednak nadal gromadzi się duża warstwa wojłoku, która ogranicza parowanie, zwiększa wilgotność gleby i powoduje bujny wzrost bardziej wilgociolubnych roślin, co przyczynia się do eliminowania gatunków kserotermicznych i ubożenia muraw. Na ostateczny efekt trzeba będzie jednak poczekać kilka lat.

Informacje o projekcie w tym aktualności dostępne są w serwisie internetowym trawiaste.rdos.lublin.pl.

Rekonstrukcja muraw wschodniej Lubelszczyzny

